

Vina obviněného byla zjištěna soudem správně na základě provedených důkazů. Obviněný požil asi 7 dcl přírodního vína a krátce po jeho zadržení bylo provedenou Widmarkovou zkouškou zjištěno v jeho krvi 2,24 promile alkoholu. Obviněný byl proto právem uznán vinným trestným činem podle § 201 tr. zák.

Obvodní soud však pochybil v rozhodnutí o trestu, když dospěl k závěru, že nápravy obviněného lze dosáhnout i neuložením trestu a od jeho potrestání podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zák. upustil.

Soud při rozhodování o trestu má vždy vycházet z hledisek uvedených v § 31 odst. 1 tr. zák., a při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlížet ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost (§ 3 odst. 4 tr. zák.), k možnosti nápravy obviněného a k jeho poměrům. I když možnost nápravy obviněného je plně dána a jeho poměry jsou hodnoceny kladně, je nutné při postihu zjištěného jednání obviněného přihlížet především ke stupni nebezpečnosti trestného činu pro společnost. Uváží-li se pak, že jízda motorovým vozidlem pod vlivem alkoholu skrývá v sobě vždy reálnou možnost ohrožení společenských zájmů, uvedených v § 201 tr. zák., a že proto zákaz požívání alkoholických nápojů před a během jízdy je v zájmu bezpečnosti silniční dopravy jedním z nejdůležitějších zákazů, je třeba stupeň nebezpečnosti v daném případě považovat za takový, že při hodnocení jeho závažnosti z hlediska účelu trestu podle § 23 odst. 1 tr. zák. je upuštění od potrestání zřejmým porušením zákona. Nelze totiž přihlížet, že stav podnapilosti (2,24 promile alkoholu), ve kterém se nacházel obviněný v době jízdy, je podle dosavadních zkušeností stavem velmi nebezpečným pro bezpečnost života, zdraví a majetek občanů. Proto ani kladné hodnocení obviněného z jeho pracoviště a bydliště neopravňovalo použití ustanovení § 24 odst. 1 tr. zák. a obviněnému měl být uložen přiměřený trest.